

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 83

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 1, art. 3 teza a doua și art. 4—10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său	2–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
11. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.....	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a argilei caolinoase din perimetrul Defcea, județul Constanța	14
4. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a calcarului industrial și de construcții din perimetrul Celea Lac, județul Constanța	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
23. — Ordin privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 49/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată cu negociere dublă continuă a contractelor bilaterale de energie electrică	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 565**

din 19 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 1, art. 3 teza a doua și art. 4—10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 20.376/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.246D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.247D/2017, nr. 1.253D/2017, nr. 1.265D/2017, nr. 1.267D/2017, nr. 1.269D/2017, nr. 1.270D/2017, nr. 1.280D/2017, nr. 1.281D/2017, nr. 1.284D/2017, nr. 1.292D/2017, nr. 1.293D/2017, nr. 1.297D/2017, nr. 1.304D—1.307D/2017, nr. 1.338D/2017, nr. 1.339D/2017, nr. 1.379D/2017, nr. 1.416D/2017, nr. 1.443D/2017, nr. 1.445D/2017, nr. 1.446D/2017, nr. 1.458D/2017, nr. 1.522D/2017, nr. 1.524D/2017, nr. 1.574D/2017, nr. 1.599D/2017, nr. 1.625D/2017, nr. 1.647D/2017, nr. 1.652D/2017 și nr. 1.660D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 6, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 25.287/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, ale art. 1, art. 3—5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și 10 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 18.782/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3 teza întâi, art. 6 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 6.015/311/2016 al Judecătoriai Slatina, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 10.067/280/2016 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 4.802/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în

Dosarul nr. 8.252/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6, 7 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 16.736/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 20.144/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6 și 7 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 11.466/233/2016 al Judecătoriai Galați — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 8.320/1.748/2016 al Judecătoriai Cornetu, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 9.321/1.748/2016 al Judecătoriai Cornetu, ale Legii nr. 77/2016, în ansamblu, și ale art. 3 și art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 2.888/289/2016/a1 al Judecătoriai Reghin, ale Legii nr. 77/2016, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 35.812/299/2016* al Judecătoriai Sector 1 București — Secția I civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6 și 7 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 31.820/301/2016 al Judecătoriai Sector 3 București, ale Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 33.595/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București, ale Legii nr. 77/2016 în ansamblul său, precum și ale art. 3, 4, 8 și 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 21.254/303/2016 al Judecătoriai Sector 6 București — Secția civilă, ale art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 16.647/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, ale Legii nr. 77/2016 în ansamblul său, precum și ale art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 16.650/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, ale art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 6.615/190/2016 al Judecătoriai Bistrița — Secția civilă, ale Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 33.576/300/2016 al

Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă, ale „celorlalte prevederi criticate” din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 15.767/300/2016 al Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă, ale art. 3 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea CEC Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 2.218/338/2016 al Judecătoria Zărnești, ale art. 3 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea CEC Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 3.123/338/2016 al Judecătoria Zărnești, ale Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 27.122/281/2016 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă, ale art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016, precum și ale legii în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 16.649/4/2016 al Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă, ale art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 18.645/4/2016 al Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă, ale art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 24.101/302/2016 al Judecătoria Sector 5 București — Secția a II-a civilă, ale Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, și ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7, 10 și 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Garanti Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 29.179/300/2016 al Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă, ale art. 1, art. 3 teza a doua, art. 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 10.064/211/2016 al Judecătoria Cluj-Napoca, ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 9.515/306/2016 al Judecătoria Sibiu — Secția civilă, ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 25.679/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă, precum și ale Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 17.112/281/2016 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, în dosarele nr. 1.445D/2017 și nr. 1.446D/2017, pentru Societatea CEC Bank — S.A. din București, domnul consilier juridic Valentin Chițan, cu delegație depusă la dosar, în Dosarul nr. 1.247D/2017, partea Iulia Limoncu, prin avocat Gabriela Mina, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și, în Dosarul nr. 1.625D/2017, partea Pinte Mihai, prin avocat Raluca Stoinea, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.247D/2017, nr. 1.253D/2017, nr. 1.265D/2017, nr. 1.267D/2017, nr. 1.269D/2017, nr. 1.270D/2017, nr. 1.280D/2017, nr. 1.281D/2017, nr. 1.284D/2017, nr. 1.292D/2017, nr. 1.293D/2017, nr. 1.297D/2017, nr. 1.304D—1.307D/2017, nr. 1.338D/2017, nr. 1.339D/2017, nr. 1.379D/2017, nr. 1.416D/2017, nr. 1.443D/2017, nr. 1.445D/2017, nr. 1.446D/2017, nr. 1.458D/2017, nr. 1.522D/2017, nr. 1.524D/2017, nr. 1.574D/2017, nr. 1.599D/2017, nr. 1.625D/2017, nr. 1.647D/2017, nr. 1.652D/2017 și nr. 1.660D/2017 la Dosarul nr. 1.246D/2017.

6. Reprezentanții părților, precum și cel al Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.247D/2017, nr. 1.253D/2017, nr. 1.265D/2017, nr. 1.267D/2017, nr. 1.269D/2017, nr. 1.270D/2017, nr. 1.280D/2017, nr. 1.281D/2017, nr. 1.284D/2017, nr. 1.292D/2017, nr. 1.293D/2017, nr. 1.297D/2017, nr. 1.304D—1.307D/2017, nr. 1.338D/2017, nr. 1.339D/2017, nr. 1.379D/2017, nr. 1.416D/2017, nr. 1.443D/2017, nr. 1.445D/2017, nr. 1.446D/2017, nr. 1.458D/2017, nr. 1.522D/2017, nr. 1.524D/2017, nr. 1.574D/2017, nr. 1.599D/2017, nr. 1.625D/2017, nr. 1.647D/2017, nr. 1.652D/2017 și nr. 1.660D/2017 la Dosarul nr. 1.246D/2017, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Societății CEC Bank — S.A. din București, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Se arată că drepturile de creanță sunt un bun, iar, în condițiile art. 3 din Legea nr. 77/2016, banca este deposedată de bunul său. Se arată că art. 3 din lege este neconstituțional, întrucât acordă consumatorului dreptul de a stinge datoria prin darea în plată a imobilului, chiar dacă părțile nu ajung la un acord. Se încalcă, astfel, art. 44 și art. 53 din Constituție, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

9. Având cuvântul, reprezentantul părții Iulia Limoncu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și subliniază ideea de oportunitate a legii, în sensul asigurării unui just echilibru economic. Se arată că nu se încalcă dreptul de proprietate privată, legea urmărind reechilibrarea contractului. Se invocă Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

10. Având cuvântul, reprezentantul părții Pinte Mihai solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016. În subsidiar, se arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât vizează situațiile inechitabile în care se află consumatorul, acesta neavând la dispoziție alte pârghii pentru reechilibrarea contractului.

11. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale, invocând Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Decizia nr. 15 din 17 ianuarie 2017 și Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017. De asemenea, cu privire la raportarea criticilor de neconstituționalitate la dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 668 din 18 mai 2011 referitor la normele interpușe în cadrul controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

12. Prin Încheierea din 14 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.376/300/2016, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București.

13. Prin Încheierea din 28 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.287/300/2016, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4 alin. (1), art. 6, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

14. Prin Încheierea nr. 3.859 din 9 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.782/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3—5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și 10 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.

15. Prin Încheierea din 20 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.015/311/2016, **Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3 teza întâi, art. 6 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

16. Prin Încheierea din 22 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.067/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București.

17. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.802/182/2016, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

18. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.252/182/2016, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda și Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București.

19. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.736/300/2016, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6, 7 și 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

20. Prin Încheierea din 2 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.144/4/2016, **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

21. Prin Încheierea din 24 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.466/233/2016, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6 și 7 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București.

22. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.320/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București.

23. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.321/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

24. Prin Sentința civilă nr. 237 din 9 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.888/289/2016/a1, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblu, și ale art. 3 și art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din aceeași lege**, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București.

25. Prin Încheierea din 3 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 35.812/299/2016*, **Judecătoria Sector 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblu, și ale art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6—8 și 11 din**

aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda și Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București.

26. Prin Încheierea din 29 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 31.820/301/2016, **Judecătoria Sector 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 6 și 7 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București.

27. Prin Încheierea din 29 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 33.595/4/2016, **Judecătoria Sector 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

28. Prin Încheierea din 30 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.254/303/2016, **Judecătoria Sector 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 în ansamblul său, precum și ale art. 3, 4, 8 și 11 din aceeași lege**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda.

29. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.647/4/2016, **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.

30. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.650/4/2016, **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 în ansamblul său, precum și ale art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din aceeași lege**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.

31. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.615/190/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București.

32. Prin Încheierea din 23 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 33.576/300/2016, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București.

33. Prin Încheierea din 17 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.767/300/2016, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „celorlalte prevederi criticate” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.

34. Prin Încheierea din 12 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.218/338/2016, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea CEC Bank — S.A. din București.

35. Prin Încheierea din 12 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.123/338/2016, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea CEC Bank — S.A. din București.

36. Prin Încheierea din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.122/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Factoring ZRT din Budapesta reprezentată prin Societatea OTP Factoring — S.R.L. din București.**

37. Prin Încheierea din 1 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.649/4/2016, **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016, precum și ale legii în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.**

38. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.645/4/2016, **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.**

39. Prin Încheierea din 30 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.101/302/2016, **Judecătoria Sector 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3, 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.**

40. Prin Încheierea din 24 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 29.179/300/2016, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, și ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7, 10 și 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Garanti Bank — S.A. din București.**

41. Prin Încheierea din 17 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.064/211/2016, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 teza a doua, art. 4, 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, 10 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București.**

42. Prin Încheierea din 16 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.515/306/2016, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București.**

43. Prin Încheierea din 26 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.679/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București.**

44. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.112/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea OTP Factoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Factoring — S.R.L. din București.**

45. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că legea criticată încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât a fost nesocotită autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în**

constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite.

46. Cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) privind securitatea juridică, se arată că art. 3, 4, 6, 7 și 8 din lege contravin principiului neretroactivității, exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Tot în acest context se arată că art. 7 din lege stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă. Se apreciază că art. 8 din lege încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut, în mod rezonabil, să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii, ceea ce duce la neconstituționalitatea art. 5 alin. (2) și 10 din lege.

47. Cu privire la încălcarea art. 11 și 20 din Constituție, se arată că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

48. Cu privire la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept pentru care dispozițiile art. 8 alin. (5) și art. 11 din lege sunt neconstituționale. În același sens se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare, aferente proprietății, devenind, în același timp, și garant în favoarea debitorului, în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

49. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se mai precizează că art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din lege au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

50. Cu privire la încălcarea art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24 din Constituție, se arată că art. 4 și 7 din lege dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul și riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din lege limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa

debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept pentru care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

51. Cu privire la încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formate din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege. De asemenea, pentru aceleași motive, este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege; se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai indică faptul că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

52. Cu privire la încălcarea art. 45 din Constituție, se subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

53. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție, se apreciază că art. 3 și 4 din lege permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulente pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriei. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al imprevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și ale debitorului.

54. Cu privire la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, se arată că legea, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, se subliniază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate ca lege organică.

55. Cu privire la încălcarea art. 135 din Constituție, se apreciază că art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și art. 10 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind astfel necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

56. Cu privire la încălcarea art. 148 din Constituție, este invocat caracterul contrar al legii cu referire la Directiva 2014/17/UE și, în special, art. 43 alin. (1) din aceasta.

Se mai arată că legea criticată este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând, într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității, posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil.

57. **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.246D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

58. **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.247D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

59. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.253D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

60. **Judecătoria Slatina**, în Dosarul nr. 1.265D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

61. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.267D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

62. **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.269D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

63. **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.270D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

64. **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.280D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

65. **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.281D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție.

66. **Judecătoria Galați — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.284D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

67. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 1.292D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

68. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 1.293D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

69. **Judecătoria Reghin**, în Dosarul nr. 1.297D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

70. **Judecătoria Sector 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 1.304D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

71. **Judecătoria Sector 3 București**, în Dosarul nr. 1.305D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

72. **Judecătoria Sector 4 București**, în Dosarul nr. 1.306D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

73. **Judecătoria Sector 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.307D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

74. **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.338D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

75. **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.339D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

76. **Judecătoria Bistrița — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.379D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată, iar cea privind art. 11 din aceeași lege este întemeiată.

77. **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.416D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

78. **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.443D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

79. **Judecătoria Zărnești**, în Dosarul nr. 1.445D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

80. **Judecătoria Zărnești**, în Dosarul nr. 1.446D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

81. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.458D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

82. **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.522D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

83. **Judecătoria Sector 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.524D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

84. **Judecătoria Sector 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 1.574D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

85. **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.599D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

86. **Judecătoria Cluj-Napoca**, în Dosarul nr. 1.625D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

87. **Judecătoria Sibiu — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.647D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

88. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.652D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

89. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.660D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

90. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

91. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

92. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

93. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, precum și faptul că, în dosarele antereferte,

contractele de credit au fost încheiate sub imperiul Codului civil din 1864, Curtea va reține drept obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 11 teza întâi raportate la art. 1, art. 3 teza a doua și art. 4—10 din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său.

94. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 1 alin. (5) în componența sa privind calitatea legii, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) privind domeniile de reglementare ale legilor organice, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) cu referire la dreptul de proprietate privată, art. 148 privind actele obligatorii ale Uniunii Europene, precum și prevederile art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

95. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională și că prevederile art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Întrucât sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, având în vedere și faptul că autorii excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale care a fost exclus din cadrul constituțional. De asemenea, și excepția de neconstituționalitate privind sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă.

96. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că, deși criticile formulate cu privire la acestea au o anume legătură cu cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, în realitate, ele vizează și o altă situație, și anume efectele notificării de dare în plată, respectiv darea în plată a bunului imobil care a ieșit deja din patrimoniul debitorului anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016. Așadar, Curtea urmează să rețină că, în această cauză, criticile de neconstituționalitate nu sunt formulate prin prisma faptului că instanța judecătorească verifică sau nu condițiile referitoare la existența impreviziunii, ci din perspectiva caracterului retroactiv și a înfrângerii dreptului de proprietate privată al băncilor, în ipoteza efectelor notificării de dare în plată/a bunului ipotecat care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu mai este în proprietatea debitorului, astfel încât acesta nu ar mai avea posibilitatea să dea în plată acel bun; prin urmare, Curtea va analiza pe fond constituționalitatea textelor legale menționate.

97. De altfel, în acest sens, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, drept pentru care nu a constatat neconstituționalitatea pură și simplă

a prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, ci a stabilit, în calitate sa de garant al supremației Constituției (art. 142 din Legea fundamentală), condițiile în care dispozițiile legale antereferte se subsumează exigențelor Constituției. Or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normei juridice care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, Curtea reține că în analiza acestora nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea Decizia nr. 1.470 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Decizia nr. 146 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, sau Decizia nr. 843 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2016, paragraful 25). Atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

98. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 1 din lege, Curtea constată că nu contravine niciunui text constituțional invocat, acesta stabilind doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv a raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Mai mult, acest text nici măcar nu stabilește obiectul legii, obiect care se conturează începând cu art. 3 din lege.

99. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și 6 din lege, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua din lege a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului imprevizunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

100. O critică de neconstituționalitate punctuală vizează art. 5 alin. (3) din lege, text aplicabil unei faze preprocesuale și care prevede că „*prima zi de convocare la notarul public [pentru încheierea actului translativ de proprietate prin darea în plată a imobilului ipotecat — s.n.] nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere [de la data notificării creditorului cu privire la decizia debitorului de dare în plată a imobilului ipotecat], perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia*”. O reglementare similară, sub aspectul suspendării obligațiilor de plată ale debitorului, există și în faza procesuală, respectiv atunci când creditorul contestă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate ale dării în plată reglementate de art. 3 din lege; această reglementare se regăsește la art. 7 alin. (4) din lege.

101. Cu privire la constituționalitatea art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din lege, Curtea s-a mai pronunțat. Prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul

de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

102. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii imprevizunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii imprevizunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

103. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată.

104. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013), în

condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicit admise, rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp (cu privire la caracterul evolutiv al conceptelor constituționale, a se vedea Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012, și Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015), cât și din perspectiva titularilor lor.

105. Curtea a mai constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 24), intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit, în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente.

106. În continuare, Curtea a analizat dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele individuale; în acest sens, Curtea a reținut că, în mod abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

107. Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului — de credit, în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a observat că, din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, acesta a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât din natura sa juridică de măsură vremelnică/provizorie, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul, în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silite, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză, care tranșează problema litigioasă dintre părți.

108. Curtea a reținut că măsura criticată configurează un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare, în sensul că pune în balanță, pe de o parte, protecția imediată și nemijlocită a consumatorilor, așadar a unui largi sferă de persoane care, deși situate într-un raport de egalitate juridică formală cu profesioniștii, totuși, sub aspectul puterii lor economice, apreciate în mod individual, se află într-o evidentă relație de inferioritate, și, pe de altă parte, interesul profesioniștilor de a-și vedea executate sumele de bani rezultate din contractele de credit. Intervenind în acest domeniu sensibil, legiuitorul, în marja sa de apreciere, derivată din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, a reglementat această măsură într-un domeniu limitat (contract de credit) și în condiții restrictive (condiții de admisibilitate în marja impreviziunii), protejând, cu efect imediat și provizoriu, persoanele expuse acestui risc major apărut în executarea contractului, risc calificat de Curtea Constituțională ca fiind unul supraadăugat. Ar fi fost contrastant cu însăși noțiunea de impreviziune ca, pe perioada în care notificarea de dare în plată ar fi fost depusă, debitorul de bună-credință al obligației să fie ținut să plătească în continuare, sume nominale de bani care, sub aspectul cuantumului lor, aduc în discuție impreviziunea, întrucât Curtea, în analiza sa, pleacă de la premisa axiomatică a art. 57 din Constituție. În aceste condiții, nu este de admis ca o realitate juridică formală, rezultată din contractul de credit, să prevaleze asupra regulilor de echitate și bună-credință care guvernează materia contractelor civile.

109. Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

110. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității, ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

111. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 8 alin. (5) din lege, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej, s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din lege are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând ele însele să constate stingerea datoriei izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești,

apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

112. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și este sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, Decizia nr. 254 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 31 august 2016, paragraful 22, sau Decizia nr. 101 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 26 aprilie 2017, paragraful 16). De altfel, în cauza anterioară, cererea de chemare în judecată, având ca obiect constatarea stingerii datoriilor rezultate din contractul de credit, întemeiată pe art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, a fost formulată în mod direct de către debitor, fără a urma procedura obligatorie a notificării.

113. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă, mai întâi, etapa notificării și de-abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

114. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce formează obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impredictibilității, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

115. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impredictibilității. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația impredictibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impredictibilitate, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare

a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impredictibilitatea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

116. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

117. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 9 din lege, Curtea constată că acest din urmă text legal reglementează faptul că hotărârea prin care se admite sau se respinge cererea de constatare a stingerii obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și de transmitere a dreptului de proprietate către creditor este supusă apelului în termen de 7 zile de la comunicare. Or, în temeiul art. 21 alin. (3) și art. 129 din Constituție, legiuitorul este cel competent să stabilească atât căile de atac, cât și termenele în care acestea se exercită.

118. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 10 din lege, Curtea constată că acest text de lege reglementează momentul de la care darea în plată își produce efectele, respectiv de la data încheierii contractului translativ de proprietate sau de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive. Din nou, este un aspect de procedură, și nu unul de drept substanțial.

119. În fine, cu privire la criticile de neconstituționalitate care privesc legea în ansamblul său, Curtea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragraful 108, a statuat că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impredictibilității. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă, ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015), care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind legea, în ansamblul său.

120. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 20.376/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 25.287/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 18.782/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 6.015/311/2016 al Judecătoriai Slatina, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 10.067/280/2016 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 4.802/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 8.252/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 16.736/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 20.144/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 11.466/233/2016 al Judecătoriai Galați — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 8.320/1.748/2016 al Judecătoriai Cornetu, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 9.321/1.748/2016 al Judecătoriai Cornetu, de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 2.888/289/2016/a1 al Judecătoriai Reghin, de Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 35.812/299/2016* al Judecătoriai Sector 1 București — Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 31.820/301/2016 al Judecătoriai Sector 3 București, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 33.595/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Societatea Credit Europe Bank N.V. din Olanda în Dosarul nr. 21.254/303/2016 al Judecătoriai Sector 6 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 16.647/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 16.650/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 6.615/190/2016 al Judecătoriai Bistrița — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 33.576/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 15.767/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, de Societatea CEC Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 2.218/338/2016 al Judecătoriai Zărnești, de Societatea CEC Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 3.123/338/2016 al Judecătoriai Zărnești, de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 27.122/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 16.649/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 18.645/4/2016 al Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 24.101/302/2016 al Judecătoriai Sector 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Garanti Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 29.179/300/2016 al Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 10.064/211/2016 al Judecătoriai Cluj-Napoca, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 9.515/306/2016 al Judecătoriai Sibiu — Secția civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 25.679/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă, precum și de Societatea OTP Faktoring ZRT din Budapesta, reprezentată prin Societatea OTP Faktoring — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 17.112/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 1, art. 5, art. 6, art. 7 alin. (4), art. 8 alin. (5), art. 9 și art. 10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Sector 2 București — Secția civilă, Judecătoriai Constanța — Secția civilă, Judecătoriai Slatina, Judecătoriai Pitești — Secția civilă, Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, Judecătoriai Sector 4 București — Secția civilă, Judecătoriai Galați — Secția civilă, Judecătoriai Cornetu, Judecătoriai Reghin, Judecătoriai Sector 1 București — Secția I civilă, Judecătoriai Sector 3 București, Judecătoriai Sector 6 București — Secția civilă, Judecătoriai Bistrița — Secția civilă, Judecătoriai Zărnești, Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, Judecătoriai Sector 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătoriai Cluj-Napoca, Judecătoriai Sibiu — Secția civilă și Judecătoriai Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 135 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *norme metodologice*, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Constituie contravenții încălcarea prevederilor normelor metodologice, după cum urmează:

1. nerespectarea obligației prevăzute la art. 11 alin. (2), art. 14, art. 45 alin. (1), art. 64 alin. (1), art. 65 alin. (3) și (4), art. 80 alin. (1) și (2), art. 88, art. 93, art. 99 alin. (1) și (2), art. 100 alin. (3), art. 104 alin. (1) și (2), art. 105, art. 108 alin. (2) și art. 119 alin. (2);

2. nerespectarea obligației prevăzute la art. 15, art. 22, art. 87 alin. (2), art. 100 alin. (1), art. 138 alin. (1), art. 139, art. 178 alin. (2), art. 183 alin. (3) și art. 184 alin. (1) lit. a) și b);

3. acceptarea la curs de către persoanele juridice autorizate să organizeze cursurile de instruire teoretică și practică în domeniul armelor și munițiilor a unei persoane care nu îndeplinește condițiile impuse de art. 25 alin. (2);

4. acceptarea la curs de către persoanele juridice autorizate să organizeze cursurile de calificare profesională a instructorilor în poligoanele de tragere a unei persoane care nu îndeplinește condițiile impuse de art. 31 alin. (2);

5. nerespectarea obligației prevăzute la art. 121 alin. (1), art. 138 alin. (4), art. 146 alin. (3), art. 148 alin. (1) și art. 176 alin. (2);

6. nerespectarea obligației prevăzute la art. 92, art. 121 alin. (2) și (3), art. 171 alin. (2), art. 175 alin. (1) și art. 177 alin. (3).

Art. 3. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 2 se constată și se sancționează de către ofițeri și agenți de poliție din cadrul Poliției Române, după cum urmează:

a) cu amendă de la 501 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la pct. 1, 3 și 4;

b) cu amendă de la 1.001 lei la 2.000 lei, cele prevăzute la pct. 2;

c) cu amendă de la 2.001 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la pct. 5;

d) cu amendă de la 5.001 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la pct. 6.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) aplică și sancțiuni contravenționale complementare în cazul constatării unor contravenții prevăzute la art. 2, după cum urmează:

a) suspendarea autorizației de funcționare pentru o perioadă de 3 luni, în cazul încălcării prevederilor art. 121 alin. (1), art. 175 alin. (1) și art. 178 alin. (2) din normele metodologice;

b) anularea autorizațiilor de funcționare, în cazul încălcării prevederilor art. 121 alin. (2), art. 139, art. 146 alin. (3), art. 148 alin. (1), art. 171 alin. (2), art. 176 alin. (2) și art. 177 alin. (3) din normele metodologice;

c) confiscarea armelor sau, după caz, a munițiilor, în cazul încălcării prevederilor art. 87 alin. (2) și art. 92 alin. (1) din normele metodologice;

d) retragerea definitivă a certificatului de deținător, în cazul încălcărilor prevederilor art. 80 alin. (1) și (2) și art. 92 alin. (1) din normele metodologice.

Art. 4. — (1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 2 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Deciziile organelor de poliție competente privind anularea, suspendarea ori retragerea avizelor sau autorizațiilor, precum și respingerea cererilor formulate de persoanele fizice sau juridice, conform prevederilor normelor metodologice, altele decât cele prevăzute la art. 3 alin. (2), se supun controlului judecătoresc, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, inspectorul-șef al inspectoratului județean de poliție poate delega competențele prevăzute de normele metodologice către șefii structurilor specializate aflate în subordine.

Art. 6. — Ordinele ministrului afacerilor interne, precum și ordinele ministrului muncii și justiției sociale, prevăzute de normele metodologice, se emit în termen de 6 luni de la data

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

intrării în vigoare a prezentului articol și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — (1) Condițiile de autorizare a unităților sanitare, publice sau private, pentru examinarea ambulatorie a persoanelor fizice în vederea procurării, deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Afecțiunile medicale incompatibile cu calitatea persoanelor de a procura, deține sau, după caz, de a purta ori folosi arme letale sau neletale supuse autorizării se stabilesc de către Ministerul Sănătății și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Ordinele ministrului sănătății prevăzute la alin. (1) și (2) se emit în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului alineat și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Până la data intrării în vigoare a ordinelor ministrului sănătății prevăzute la alin. (1) și (2), examinarea persoanelor fizice în vederea procurării, deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor se efectuează de unități sanitare, publice sau private, înființate conform legislației în vigoare.

Art. 8. — În termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a normelor tehnice prevăzute la art. 86 alin. (5) din Legea nr. 295/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care dețin poligoane de tragere sunt obligate să își adapteze amenajările conform prevederilor acestor norme tehnice.

Art. 9. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 6 și art. 7 alin. (3), care intră în vigoare la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 130/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 23 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 1.914/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor cap. VI din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.050 din 29 decembrie 2006, se abrogă.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,
MIHAI-VIOREL FIFOR

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sirma Caraman,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,

Nicolae Nasta,

secretar de stat

Ministrul educației naționale,

Liviu-Marian Pop

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul economiei,

Gheorghe Șimon

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

Ministrul sănătății,

Florian-Dorel Bodog

Ministrul culturii și identității naționale,

Lucian Romașcanu

Ministrul tineretului și sportului,

Marius-Alexandru Dunca

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Victor Negrescu

București, 17 ianuarie 2018.

Nr. 11.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a argilei caolinoase din perimetrul Defcea, județul Constanța

Având în vedere:

- art. 34 lit. h) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 302.577 din 14.12.2017 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;
- art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a argilei caolinoase din perimetrul Defcea, județul Constanța, convenită prin Licența de concesiune nr. 1.162/2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială MINIERA MEDGIDIA — S.A., în calitate

de concesionar, cu sediul în Medgidia, Str. Constanței nr. 10, județul Constanța, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin Gal

București, 8 ianuarie 2018.
Nr. 3.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a calcarului industrial și de construcții din perimetrul Celea Lac, județul Constanța

Având în vedere:

- art. 34 lit. h) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 302.577 din 14.12.2017 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;
- art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a calcarului industrial și de construcții din perimetrul Celea Lac, județul Constanța, convenită prin Licența de concesiune nr. 1.163/2000, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială MINIERA

MEDGIDIA — S.A., în calitate de concesionar, cu sediul în Medgidia, Str. Constanței nr. 10, județul Constanța, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin Gal

București, 8 ianuarie 2018.
Nr. 4.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 49/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată cu negociere dublă continuă a contractelor bilaterale de energie electrică

Având în vedere prevederile art. 23 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și alin. (5), precum și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată cu negociere dublă continuă a contractelor bilaterale de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 49/2013 publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iulie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) *formular de confirmare a tranzacțiilor* — document conținând tranzacțiile efectuate în conformitate cu rezultatele sesiunii de tranzacționare, transmis în format electronic participantului de către operatorul pieței centralizate cu negociere dublă continuă;”

2. La articolul 4, după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) *raport tranzacții* — raport generat de platforma de tranzacționare ce afișează detaliile complete ale tranzacțiilor încheiate de piața centralizată cu negociere dublă continuă a contractelor de energie electrică și cele referitoare la tranzacțiile anulate.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) OPC-OTC definește produse standard de vânzare și cumpărare de energie electrică, caracterizate prin următoarele elemente:

a) puterea minimă orară oferită spre tranzacționare: 1 MW;
b) durata livrării: zi, zile de sfârșit de săptămână, săptămână, lună, trimestru, semestru, an – clar definite ca dată de începere și finalizare a livrării;

c) profilul zilnic al livrărilor:

(i) livrare în bandă (luni—duminică 00,00—24,00 CET);
(ii) livrare la ore de vârf de sarcină (luni—vineri 06,00—22,00 CET);
(iii) livrare la ore de gol de sarcină (luni—vineri 00,00—06,00 CET, 22,00—24,00 CET și sâmbătă—duminică 00,00—24,00 CET);

d) utilizarea contractelor agreeate între părți, pe baza contractelor de tip EFET.

(2) OPC-OTC poate defini și alte tipuri de profile zilnice, în cadrul procedurii operaționale specifice elaborate în conformitate cu prevederile prezentului regulament, în urma unei consultări cu participanții la această piață.

(3) Vânzarea/Cumpărarea de energie electrică tranzacționată pe PC-OTC se face pe baza contractelor bilaterale agreeate înainte de participarea la tranzacționare, încheiate de participanți în baza contractului de tip EFET. În cadrul contractului sunt stabiliți toți termenii contractuali cu excepția: profilului de livrare, prețului, perioadei de livrare.”

4. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — OPC-OTC verifică conformitatea contractelor transmise de participanții la PC-OTC cu prevederile din contractul-cadru EFET.”

5. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Pe tot parcursul sesiunii de licitație, tranzacționarea se realizează prin două modalități:

a) selectarea (accesare la «click») și acceptarea ofertei eligibile de vânzare/cumpărare în platforma de tranzacționare. Ofertele neeligibile nu vor putea fi tranzacționate prin această metodă;

b) corelare automată, cu sau fără inițierea procedurii de intermediere. În cazul în care pentru un produs PC-OTC se ajunge la situația de corelare a ofertelor:

1. acestea sunt corelate automat, dacă ofertele sunt introduse de parteneri eligibili, și se încheie tranzacții asumate de către participanții eligibili ale căror oferte au fost corelate;

2. acestea vor fi automat rezervate de către platformă, iar administratorul platformei de tranzacționare va desfășura activitățile prevăzute pentru modalitatea de intermediere și încheiere a tranzacțiilor, dacă ofertele sunt introduse de participanții la piață, alții decât partenerii eligibili.

(2) Pe tot parcursul sesiunii de licitație este permisă introducerea/modificarea/anularea ofertelor, toate operațiunile fiind vizualizate în piață prin ecranele sistemului de tranzacționare.

(3) Pe parcursul sesiunii de tranzacționare, în cazul în care ambii parteneri solicită OPC-OTC de comun acord anularea tranzacției în termen de maximum 15 minute de la momentul realizării tranzacției, OPC-OTC va anula tranzacția pe platformă și va consemna în raportul de tranzacții anularea acesteia.

(4) Ofertele care au condus la încheierea de tranzacții determină obligația participanților la PC-OTC de a-și asuma tranzacțiile respective.

(5) Tranzacțiile încheiate pe PC-OTC se vor înscrie în anexa nr. 2a la contractul agreeat de părți, în conformitate cu detaliile cuprinse în Raportul Tranzacții generat de platforma de

tranzacționare și cu formularul de confirmare a tranzacțiilor primit de la OPC-OTC.

(6) Situațiile de nerespectare de către una dintre părți a obligațiilor ce îi revin în urma încheierii tranzacțiilor pe PC-OTC prevăzute la alin. (4) se notifică de către cealaltă parte la OPC-OTC, care consemnează o abatere de la regulile de tranzacționare pentru tranzacția în cauză și aplică sancțiunile prevăzute în procedurile specifice.”

Art. II. — Participanții la piața de energie electrică și Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 23 ianuarie 2018.
Nr. 23.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

